

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὕχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Ἅλιου φαιδρότερον, λελαμπρυσμένη ἡ μνήμη σου, τοὶς πιστοὶς ἔξανέτειλε, τὴν κτίσιν φωτίζουσα, θείαις φρυκτωρίαις, Βασίλειε μάκαρ, καὶ παθημάτων τὴν ἀχλύν, καὶ τῶν δαιμόνων σκότος διώκουσα, διὸ σὲ μακαρίζομεν, καὶ ἐτησίως γεραίρομεν, τὴν ἀγίαν σου κοίμησιν, τὸν Σωτήρα δοξάζοντες.

Βέλει τῷ τῶν λόγων σου, παρανομούντων συστήματα, παμμακάριστε ἔτρωσας, φωνὴν ὅθεν ἔδωκαν, οὐρανῶν νεφέλαι, χοροὶ Ἀσωμάτων, συνεπεκρότησαν χαρά, τῶν σῶν ἀγώνων τὴν καρτερότητα, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, πίστει σὺν τούτοις τιμώμεν σε, ὡς φωστήρα παγκόσμιον, πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον.

Σοφῶς ἀντικτώμενος, τῶν ἐπὶ γῆς τὰ οὐράνια, καὶ ῥεόντων τὰ ἄρρευστα, φθαρτῆς τε τὴν ἄφθαρτον, ἀντηλλάξω δόξαν, καὶ ἀντὶ ἔξορίας, καὶ πολυτρόπων πειρασμῶν, τὰ ὑπὲρ λόγον Θεοῦ βασίλεια, ἐν οἷς καὶ ἀγαλλόμενος, σὺν Ἀσωμάτοις Βασίλειε, ὑπὲρ πάντων ἵκετευε, τῶν πιστῶς εὐφημούντων σε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἄνθρακα κυήσασα, ὃν Ἡσαίας τεθέαται, τὴν λαβίδι τὸ πρότερον, φρικτῶς ὑπεδέξατο, χρόνων δ' ἐπ' ἐσχάτων, ἐκ σοῦ Θεοτόκε, σάρκα ὀφθέντα καὶ βροτῶν, τὰ πάθη πάντα ἀποκαθαίροντα, πυρὶ τῷ τῆς θεότητος, τὰς ἀμαρτίας κατάφλεξον, τὰς ἐμᾶς Θεονύμφευτε, καὶ παντὸς ρύπου πλύνόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Νεκρούμενον βλέπουσα, Χριστὸν ἡ πάναγνος Δέσποινα, καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, ὡς μήτηρ δακρύουσα, ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων, αὐτῆς προελθόντα, καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, ἀποθαυμάζουσα ἀνεκραύγαζε, Τέκνον μου ποθεινότατον, μὴ ἐπιλάθη τῆς δούλης σου, μὴ βραδύνης φιλάνθρωπε, τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Ἀπολυτίκιον Ὅχος δ'

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τὴ ποίμνη σου ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια, διὰ τοῦτο ἐκτήσω τὴ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τὴ πτωχεία τὰ πλούσια, Πάτερ Ιεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἀγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὴν σὴν τελευτὴν συντόνως μέλπω, Πάτερ.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α' Ὅχος πλ. δ' Ὁ Είρμος

«Ὕγραν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν».

Τὸ ἄφραστον φῶς σοὶ καὶ τριλαμπές, ἐν τῇ ἀσαλεύτῳ, βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀνέτειλε Πάτερ καὶ δικαίων, ἡ εὐφροσύνη ἀξίως ἐδέξατο.

Ὕνοιγησαν πύλαι σοὶ τῆς Ἐδέμ, καὶ Ἀρχιερεύσι, προσετέθης Ἀρχιερεύς, καὶ τῶν πρωτοτόκων ἐκκλησία, συνηριθμήθης Βασίλειε ἔνδοξε.

Νοός σου τὸ ὅμμα προκαθαρθείς, ἀνῆλθες εἰς ὄρος, ἀρετῆς, ὡς ἄλλος Μωσῆς, διὸ καὶ τὸν ὅντα θεωρήσας, προσεκολλήθης αὐτῷ Πάτερ Ὅσιε.

Θεοτοκίον

Σαρκὶ καθυπόστασιν ἐνωθείς, τὴν ἐκ σοῦ ληφθείσην, ὁ τῶν ὄλων Δημιουργός, προῆλθεν ἀφράστως Θεομῆτορ, καὶ τοὶς βροτοὶς ὄμιλῇσαι ηὐδόκησεν.

‘Ωδὴ γ’ Ὁ Εἱρμὸς

«Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε, σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σὲ τὸ πνεύμα μου».

Ἡ ἀξιοθαύμαστος, καὶ παναοίδιμος μνήμῃ σου, χαρμονικῶς, τὰ τῶν Ὄρθιοδόξων, κατευφραίνει συστήματα.

Νέφος τὸ τοῦ σώματος, ἀπεκδυσάμενος Ὅσιε, καὶ τῶν δεσμῶν, ἀπολελυμένος, τῷ Θεῷ προσεπέλασας.

Τέλος τὸ μακάριον, καὶ τὴν ἀπόλαυσιν Ὅσιε, τῶν ἐκλεκτῶν, ὡς ἐκλελεγμένος, ἐπαξίως ἀπείληφας.

Θεοτοκίον

Ἐχων σὲ βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ, ἔχων σὲ προστάτιν, τῶν ἐχθρῶν μου ῥυσθήσομαι.

Κάθισμα Ἡχος α' Τὸν τάφον σου Σωτῆρ

Ως ἥλιος ἡμῖν, ἡ ἀγία σου μνήμῃ, ἀνέτειλε σοφέ, καὶ φωτίζει τὴν κτίσιν, Βασίλειε θείοις σου, καταυγάζουσα θαύμασιν, ἦν πὲρ σήμερον, ἐπιτελοῦντες βιῶμεν, Καθικέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἱεράρχα, Χριστὸν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Εὐφραίνεται πιστῶν, ἡ πληθὺς Θεοτόκε, τὸ ὄνομα τὸ σόν, καθ' ἐκάστην βιῶσα, καὶ πόθῳ τὰς ὑψώσεις σου, μεγαλύνουσα πάντοτε, σὺ γὰρ καύχημα, καὶ βοηθὸς καὶ προστάτις, ἀκαταίσχυντος, πάντων ὑπάρχεις Παρθένε, τῶν πίστει τιμώντων σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Λαμπάς ἡ φεραυγής, τοῦ ἡλίου ἐκρύβη, ἐν ἔύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀναβάντος σου Λόγε, ἡ κτίσις πᾶσα ἔφριξε, καὶ τῷ φόβῳ ἐτρόμαξεν, ἡ δὲ Μήτηρ σου, παρισταμένη ἐβόα, Τέκνον φίλτατον, πῶς ἐκουσίως νεκροῦσαι, τὸ φῶς μου τὸ ἄδυτον!

‘Ωδὴ δ’ Ὁ Εἱρμὸς

«Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστὴρίον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν θεότητα».

Λιτανεύων πρὸς Κύριον, τὴν ἐπαιρομένην φρένα κατέβαλες, τῆς κακόφρονος αἱρέσεως, καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Πάτερ εὑφρανας.

Ἐν σκηναῖς οὐρανίαις σε, ὁ ἀγωνιθέτης Πάτερ κατώκισε, τὴν ἀνένδοτόν σου ἔνστασιν, πρὸς τοὺς ἀντιπάλους προσδεξάμενος.

Ὑπὲρ τῶν παραδόσεων, τῶν πεφυλαγμένων ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, διωκόμενος ὑπέμεινας, καὶ προκινδυνεύων διετέλεσας.

Θεοτοκίον

Τὸν Θεὸν δὲ ἐκύησας, ἄχραντε Παρθένε τοῦτον δυσώπη σόν, τοὶς ἱκέταις σου δωρήσασθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

‘Ωδὴ ε’ Ὁ Εἱρμὸς

«Ὀρθρίζοντες βιώμεν σοὶ Κύριε, Σῶσον ἡμᾶς, σὺ γάρει Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν».

Ἡ ἔνθεος σκηνώσασα χάρις σοί, θεοφόρε, ποιμένα πιστότατον, τῆς Ἐκκλησίας σὲ ἔδειξε.

Νεκρώσας τῆς σαρκός σου τὸ φρόνημα, καὶ τὰ πάθη, τῆς ζωῆς τῶν πνεύματι, κατηκολούθησας Ἐνδοξε.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τὸν βίον σου, διανύσας, θεόφρον ἀπείληφας, τῶν ἀρετῶν τὴν ἀντίδοσιν.

Θεοτοκίον

Ὑπάρχουσα πανάγιον τέμενος, ἀπαθείας, τὴν πηγὴν ἐγέννησας, Παρθενομῆτορ πανάμωμε.

Ωδὴς Ὁ Εἰρμὸς

«Ἔλασθητί μοὶ Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Νυττόμενος τῷ τερπνῷ, τῶν οὐρανίων πυρσεύματι, τὸν θρόνον τὸν ἐπὶ γῆς, κατέλιπες Ὅσιε, καὶ κλῆρον ἀκήρατον, ἐν γῇ τῶν πραέων, ὃς πραότατος ἐπλούτησας.

Τῆς πλάνης καταγελῶν, τῆς τῶν βλασφήμων αἰρέσεως, τὸ θεῖον καὶ εὺσεβές, Ὄρθόδοξον φρόνημα, προθύμως ἐδίδαξας, τὴν εἰκόνα σέβειν, τοῦ Σωτῆρος ἀξιάγαστε.

Ο πόθος σου πρὸς Θεόν, πεπλήρωται παναοίδιμε, μετέστης γὰρ πρὸς αὐτόν, ἐνθέως γηθόμενος, καὶ νὺν τὰς λαμπρότητας, τῶν Ἀγίων Πάτερ, ἐποπτεύεις καὶ φαιδρότητας.

Θεοτοκίον

Νεκρώσεως καὶ φθοράς, λελύτρωσαι τὸ ἀνθρώπινον, τὸν φύσει ζωοποιόν, ἀσπόρως γὰρ τέτοκας, Παρθένε πανάμωμε, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῶν πιστῶν ἀνευφημούντων σε.

Τὸ Μαρτυρικὸν τοῦ Ἡχου.

Συναξάριον

Τὴν ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὅσιου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἐπισκόπου Παρίου τοῦ Ὁμοιογητοῦ.

Στίχοι

- Χαίρων τελεύτα, Βασίλειε τρισμάκαρ.
- Ἐκεῖ γὰρ ἥξεις, οὗ χαρὰς πλησθής ὅσης.
- Δωδεκάτη Βασίλειε ταφήα δύσσαο νεκρός.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ πεντηκοστῷ, ἀνεκομίσθη ἡ τιμία Ζώνη τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου ἀπὸ τῆς ἐπισκοπῆς Ζήλας ἐπὶ τὴν βασιλίδα τῶν πόλεων, ἐπὶ Κωνσταντίνου καὶ Ρωμανοῦ, τῶν Πορφυρογεννήτων, μετὰ δὲ ταῦτα, ὕστερον μετετέθη ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῷ τῶν Χαλκοπρατείων, κατὰ τὴν τριακοστὴν πρώτην τοῦ Αὐγούστου μηνός.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τῆς Ὅσιας Μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης, θυγατρὸς Κωνσταντίνου τοῦ Κοπρωνύμου.

Στίχοι

- Πίζης δυσώδους καρπὸς εὐώδης μάλα,
- Ἀνθοῦσα σεμνὴ γῆς ἀπανθεῖ καὶ βίου.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Δήμητος καὶ Πρωτίωνος.

Στίχοι

- Πρῶτος κεφαλὴν Πρωτίων ἀφηρέθη,
- Μεθ' οὐ κάραν προύτεινε Δήμητος δημίω.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν, Μνήμητού Ἀγίου Ιερομάρτυρος Ἀρτέμωνος.

Στίχοι

- Εὗρε στεφάνους ἀρτίτμητος Ἀρτέμων
- Πρέποντας αὐτοῦ τὴν τετμημένη κάρα.

Τὴ αὐτὴ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἅγιων τριῶν Μαρτύρων Μηνᾶ, Δαυΐδ, καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι

- Δούλους Θεοῦ τρεῖς Ἀββάδας παθοκτόνους
- Τοξεύμασι κτείνουσιν ἀνθρωποκτόνοι.

Ταὶς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Ωδὴ ζ' Ὁ Εἱρμὸς

«Παῖδες Ἐβραίων ἐν Καμίνῳ, κατεπάτησαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πύρ, μετέβαλον βιωντες, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας».

ὝΩ τῆς ἀφράστου εὐφροσύνης, ἡς ἡξίωσαι Παμμάκαρ ἀπολαύειν, ἐν ἀϋλῳ φωτί, σκηνούμενος καὶ μέλπων, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στέφει τῆς θείας εὐπρεπείας, Παμμακάριστε κοσμίως διαπρέπων, συγχορεύεις βιῶν, ταὶς ἄνω στρατηγίαις, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύστης ὑπάρχων τῆς Τριάδος, μυστηρίων λειτουργὸς ἐπουρανίων, τὸν Δεσπότην ἡμῖν, ἵλεωσαι βιῶσιν, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Εὕας τῆς πρώτης τὴν κατάραν, μεταβέβληκας Ἀγνὴ εἰς εὐλογίαν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ γεννήσασα, ὃ πάντες, Εὐλογητὸς εἶ κράζομεν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ η' Ὁ Εἱρμὸς

«Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς τὴν χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου, σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων, Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Λυπηρῶν τοῦ βίου, καὶ δεινῆς συγχύσεως λελυτρωμένος, τὴν χαρὰν Παμμάκαρ, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τὴν ὑπὲρ λόγον, ἐκομίσω μέλπων, Υμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πατρικῶν δογμάτων, θερμῶς προϊστάμενος τὰς γλωσσαλγίας, τῶν βλασφήμων Πάτερ, εὐχερῶς διέλυσας ιεροφάντορ, Εὐλογεῖτε κράζων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὦς τερπνὸς ὁ τόπος, ἐν ὃ κατεσκήνωσας Ἱερομύστα! ὡς ὥραῖον Πάτερ, τὸ σὸν ἐνδιαίτημα, ὁ ἐκπληρώσω! Εὐλογεῖτε μέλπων, τὰ ἔργα τὸν κυριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Προστασίαν πάντες, οἱ πιστοὶ κεκτὴ μεθῆ σὲ Παναγία, καὶ ταὶς σαὶς πρεσβείαις, τῶν δεινῶν λυτρούμεθα, Χριστῷ βιωντες, Εὐλογεῖτε πάντα, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ θ' Ὁ Εἱρμὸς

«Κυρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν Ἀσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες».

Ἄγιως σου τὸν βίον, Πάτερ διανύσας, καὶ τὸν Θεὸν θεραπεύσας τοὶς ἔργοις σου, τῆς οὐρανῶν βασιλείας ὅντως τετύχηκας.

Τὸν δρόμον ἐκτελέσας, πίστιν τε τηρήσας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἀνύσας Βασίλειε, δικαιοσύνης ἐδέξω χαίρων τὸν στέφανον.

Ἐφέσεως τρισμάκαρ, ἔτυχες τῆς θείας, καὶ τῆς εὐκταίας τοῦ πόθου πληρώσεως, νὺν οὖν πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Θεοτοκίον

Πευστὴν δι' εὐσπλαγχνίαν, φύσιν ἐκ γαστρός σου, ὁ πλαστούργος προσλαβόμενος Ἀχραντε, τῆς ἄφθαρσίας χιτῶνα ταύτην ἐνέδυσε.

Τὸ Φωταγωγικόν, καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.